Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

►B **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1370/2007**

2007 m. spalio 23 d.

dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70

(OL L 315, 2007 12 3, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2338	L 354	22	2016 12 23

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1370/2007

2007 m. spalio 23 d.

dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

1. Šio reglamento tikslas – nustatyti, kaip kompetentingos institucijos, laikydamosi Bendrijos teisės nuostatų, gali veikti viešojo keleivinio transporto srityje, siekdamos užtikrinti bendrus ekonominius interesus tenkinančių paslaugų teikimą, kad tų paslaugų būtų daugiau, jos būtų saugesnės, kokybiškesnės ir pigesnės nei jas teikiant įprastinėmis rinkos sąlygomis.

Todėl šiame reglamente nustatomos sąlygos, pagal kurias kompetentingos institucijos, nustatydamos viešųjų paslaugų įsipareigojimus ar sudarydamos sutartis dėl jų, už viešųjų paslaugų įsipareigojimų vykdymą kompensuoja viešųjų paslaugų operatoriams patirtas sąnaudas ir (arba) suteikia išimtines teises.

2. Šis reglamentas taikomas nacionalinėms ir tarptautinėms keleivinio geležinkelių bei kitų bėginių transporto rūšių ir kelių transporto viešosioms paslaugoms, išskyrus paslaugas, kurios teikiamos daugiausia dėl jų istorinės reikšmės arba dėl turizmo poreikių. Valstybės narės gali taikyti šį reglamentą keleivinio vidaus vandenų ir, nepažeidžiant 1992 m. gruodžio 7 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3577/92, taikančio laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybėse narėse (jūrų kabotažas) ([1]), nacionalinių jūrų vandenų transporto viešosioms paslaugoms.

▼M1

Laikantis valstybių narių, kurių teritorijoje teikiamos paslaugos, susitarimo, viešųjų paslaugų įsipareigojimai gali būti susiję su tarpvalstybinio lygmens viešojo transporto paslaugomis, įskaitant paslaugas, kuriomis tenkinami vietos ir regioninio transporto poreikiai.

▼B

3. Šis reglamentas netaikomas viešosioms darbų koncesijoms, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/17/EB 1 straipsnio 3 dalies a punkte ar Direktyvos 2004/18/EB 1 straipsnio 3 dalyje.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente:

a) viešasis keleivinis transportas – nediskriminuojant ir nuolat visuomenei teikiamos bendrus ekonominius interesus tenkinančios keleivinio transporto paslaugos;

([1]) OL L 364, 1992 12 12, p. 7.

▼B

b) kompetentinga institucija – valstybės narės ar valstybių narių valdžios institucija ar valdžios institucijų grupė, turinti teisę įsikišti viešojo keleivinio transporto srityje tam tikroje geografinėje teritorijoje, arba bet kokia įstaiga, kuriai suteikti tokie įgaliojimai;

c) vietos kompetentinga institucija – kompetentinga institucija, kurios kompetencijos geografinė teritorija nėra nacionalinė;

d) viešųjų paslaugų operatorius – valstybės arba privati įmonė ar tokių įmonių grupė, teikianti keleivinio transporto viešąsias paslaugas, arba viešoji įstaiga, teikianti keleivinio transporto viešąsias paslaugas;

e) viešųjų paslaugų įsipareigojimas – kompetentingos institucijos apibrėžtas ar nustatytas reikalavimas siekiant užtikrinti bendrus interesus tenkinančių viešojo keleivinio transporto paslaugų teikimą, kurio, atsižvelgdamas į savo komercinius interesus, operatorius neprisiimtų arba neprisiimtų tokiu mastu ar tokiomis pačiomis sąlygomis negaudamas atlygio;

f) išimtinė teisė – teisė, suteikianti galimybę viešųjų paslaugų operatoriui teikti tam tikras keleivinio transporto viešąsias paslaugas tam tikru maršrutu, tam tikrame tinkle arba zonoje, nedalyvaujant jokiam kitam tokiam operatoriui;

g) kompensacija už viešąsias paslaugas – tiesiogiai arba netiesiogiai iš viešųjų lėšų viešųjų paslaugų įsipareigojimo įgyvendinimo laikotarpiu arba su tuo laikotarpiu susiję kompetentingos institucijos skiriami ištekliai, visų pirma finansiniai ištekliai;

h) tiesioginis sutarties sudarymas – viešųjų paslaugų sutarties sudarymas su tam tikru viešųjų paslaugų operatoriumi iš anksto neskelbiant konkurso;

i) viešųjų paslaugų sutartis – vienas ar keli teisiškai privalomi dokumentai, kuriais patvirtinamas kompetentingos institucijos ir viešųjų paslaugų operatoriaus susitarimas dėl viešojo keleivinio transporto paslaugų, kurioms taikomi viešųjų paslaugų įsipareigojimai, valdymo ir teikimo patikėjimo tam viešųjų paslaugų operatoriui; atsižvelgiant į valstybės narės teisę, tokia sutartis taip pat gali būti kompetentingos institucijos priimtas sprendimas:

— individualaus teisės akto ar kito reglamentuojančio akto forma, arba

— nustatantis sąlygas, kuriomis kompetentinga institucija pati teikia paslaugas arba patiki tokių paslaugų teikimą vidaus operatoriui;

j) vidaus operatorius – teisiškai atskirtas subjektas, kurį vietos kompetentinga institucija, o institucijų grupės atveju – bent viena vietos kompetentinga institucija – kontroliuoja panašiai, kaip ji kontroliuoja savo padalinius;

k) vertė – keleivinio transporto viešosios paslaugos, maršruto, viešųjų paslaugų sutarties ar kompensavimo sistemos vertė, atitinkanti visą viešųjų paslaugų operatoriui ar operatoriams tenkančio atlygio (be PVM) vertę, įskaitant valdžios institucijos sumokėtas bet kokio pobūdžio kompensacijas ir už keleivių bilietus gautas pajamas, kurios nėra grąžinamos atitinkamai kompetentingai institucijai;

▼B

l) bendroji taisyklė – priemonė, nediskriminuojant taikoma visoms tos pačios rūšies keleivinio transporto viešosioms paslaugoms tam tikroje geografinėje teritorijoje, už kurią yra atsakinga kompetentinga institucija;

m) integruotos keleivinio transporto viešosios paslaugos – tarpusavyje sujungtų transporto paslaugos nustatytoje geografinėje teritorijoje, turinčių bendrą informavimo tarnybą, bilietų sistemą ir tvarkaraštį;

▼M1

aa) keleivinio geležinkelių transporto viešosios paslaugos – viešasis keleivinis geležinkelių transportas, išskyrus kitas keleivinio bėginio transporto rūšis, pavyzdžiui, vežimą metro ar tramvajais.

2a straipsnis

Viešųjų paslaugų įsipareigojimų sąlygos

1. Kompetentinga institucija nustato viešųjų paslaugų įsipareigojimų keleivinio transporto viešųjų paslaugų teikimo srityje sąlygas ir tų viešųjų paslaugų įsipareigojimų taikymo apimtį pagal 2 straipsnio e punktą. Tai apima galimybę sugrupuoti sąnaudas padengiančias paslaugas su sąnaudų nepadengiančiomis paslaugomis.

Nustatydama tas sąlygas ir jų taikymo apimtį kompetentinga institucija tinkamai laikosi proporcingumo principo pagal Sąjungos teisę.

Sąlygos turi atitikti politikos tikslus, nustatytus viešojo transporto politikos dokumentuose valstybėse narėse.

Viešojo transporto politikos dokumentų turinys ir forma bei konsultacijų su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais procedūros nustatomas pagal nacionalinę teisę.

2. Viešųjų paslaugų įsipareigojimų sąlygomis ir susijusia viešųjų paslaugų įsipareigojimų grynojo finansinio rezultato kompensacija užtikrinama, kad:

a) viešojo transporto politikos tikslai būtų pasiekti ekonomiškai efektyviu būdu ir

b) ilguoju laikotarpiu būtų finansiškai palaikomas viešojo keleivinio transporto paslaugų teikimas pagal viešojo transporto politikoje nustatytus reikalavimus.

▼B

3 straipsnis

Viešųjų paslaugų sutartys ir bendrosios taisyklės

1. Jei kompetentinga institucija nusprendžia savo pasirinktam operatoriui už viešųjų paslaugų įsipareigojimų vykdymą suteikti bet kokio pobūdžio išimtines teises ir (arba) kompensaciją, ji tai daro pagal viešųjų paslaugų sutartį.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, viešųjų paslaugų įsipareigojimams, kuriais siekiama nustatyti didžiausius galimus tarifus, taikomus visiems keleiviams arba tam tikroms jų kategorijoms, taip pat gali būti taikomos bendrosios taisyklės. Laikydamasi 4 ir 6 straipsniuose bei priede nustatytų principų, kompetentinga institucija kompensuoja viešųjų paslaugų operatoriams grynąjį teigiamą ar neigiamą finansinį patirtų sąnaudų ir

▼B

gautų pajamų rezultatą, vykdydama bendrosiomis taisyklėmis nustatytus tarifinius įsipareigojimus ir taip, kad būtų išvengta permokos. Tai daroma nepaisant kompetentingų institucijų teisės į viešųjų paslaugų sutartis integruoti viešųjų paslaugų įsipareigojimus, kuriais nustatomi didžiausi tarifai.

3. Nepažeisdamos Sutarties 73, 86, 87 ir 88 straipsnių nuostatų, valstybės narės gali netaikyti šio reglamento bendrosioms taisyklėms dėl finansinių kompensacijų už viešųjų paslaugų įsipareigojimus, kuriais nustatomi didžiausi tarifai moksleiviams, studentams, praktikantams ir ribotos judėsenos asmenims. Apie šias bendrąsias taisykles pranešama pagal Sutarties 88 straipsnį. Visuose tokiuose pranešimuose pateikiama išsami informacija apie priemonę, visų pirma paaiškinamas apskaičiavimo metodas.

4 straipsnis

Viešųjų paslaugų sutarčių ir bendrųjų taisyklių privalomas turinys

1. Viešųjų paslaugų sutartyse ir bendrosiose taisyklėse turi būti:

▼M1

a) aiškiai nustatyti viešųjų paslaugų įsipareigojimus, apibrėžtus šiame reglamente ir patikslintus pagal jo 2a straipsnį, kuriuos viešųjų paslaugų operatorius privalo vykdyti, ir atitinkamas geografines teritorijas;

b) iš anksto objektyviai ir skaidriai nustatyti:

i) rodiklius, pagal kuriuos turi būti apskaičiuojamos kompensacijos, jei jos mokamos, ir

ii) bet kurių suteiktų išimtinių teisių pobūdį ir apimtį taip, kad būtų išvengta permokos.

Jei viešųjų paslaugų sutartis sudaroma ne pagal 5 straipsnio 1, 3 arba 3b dalį, šie rodikliai nustatomi taip, kad kompensacija negalėtų viršyti sumos, reikalingos vykdant viešųjų paslaugų įsipareigojimus patirtų išlaidų ir gautų pajamų grynajam finansiniam rezultatui padengti, atsižvelgiant į viešųjų paslaugų operatoriaus pasiliktas su tų įsipareigojimų vykdymu susijusias pajamas ir pagrįstą pelną;

▼B

c) nustatoma su paslaugų teikimu susijusių sąnaudų paskirstymo tvarka. Visų pirma, šios sąnaudos gali apimti personalo ir elektros energijos sąnaudas, infrastruktūros mokesčius, viešojo transporto priemonių, riedmenų ir keleivinio transporto paslaugoms teikti būtinų įrenginių techninės priežiūros bei remonto sąnaudas, nekintamas sąnaudas ir deramą kapitalo grąžą.

2. Viešųjų paslaugų sutartyse ir bendrosiose taisyklėse nustatoma tvarka, pagal kurią už parduotus bilietus gautos pajamos pasiimamos viešųjų paslaugų operatoriaus, grąžinamos kompetentingai institucijai arba pasidalijamos tarpusavyje.

▼B

3. Viešųjų paslaugų sutarčių trukmė ribojama ir tarpmiestinių bei miesto autobusų paslaugų atveju neviršija dešimties, o keleivinio geležinkelių ir kitų bėginių transporto rūšių transporto paslaugų atveju – 15 metų. Viešųjų paslaugų sutarčių, susijusių su kelių rūšių transportu, trukmė neviršija 15 metų, jei geležinkelių ar kitų bėginių transporto rūšių dalis sudaro daugiau nei 50 % atitinkamų paslaugų vertės.

4. Atsižvelgiant į turto nuvertėjimo sąlygas, prireikus, viešųjų paslaugų sutarties trukmė gali būti pratęsta ne ilgesniam nei 50 % ankstesnės sutarties trukmės laikotarpiui, jei viešųjų paslaugų operatorius suteikia turto, kuris yra reikšmingas lyginant su bendru turtu, kurio reikia viešųjų paslaugų sutartyje numatytoms keleivinio transporto paslaugoms teikti ir kuris yra daugiausia susijęs su sutartyje numatytoms keleivinio transporto paslaugomis.

Jei tai pateisinama sąnaudomis, susidarančiomis dėl ypatingos geografinės padėties, viešųjų paslaugų sutarčių, nurodytų 3 dalyje, trukmė atokiausiuose regionuose gali būti pratęsiama daugiausia 50 %.

Jei tai pateisinama kapitalo, susijusio su išskirtinėmis investicijomis į infrastruktūrą, riedmenis ar transporto priemones, amortizacija ir jei viešųjų paslaugų sutartis buvo sudaryta sąžininga konkurso tvarka, viešųjų paslaugų sutartis gali būti ilgesnės trukmės. Kad šiuo atveju būtų užtikrintas skaidrumas, kompetentinga institucija per vienerius metus nuo sutarties sudarymo nusiunčia Komisijai viešųjų paslaugų sutartį ir nurodo jos ilgesnę trukmę pateisinančias priežastis.

▼M1

4a. Vykdydami viešųjų paslaugų sutartis, viešųjų paslaugų operatoriai laikosi įsipareigojimų, taikomų socialinės ir darbo teisės srityse, nustatytų Sąjungos teisėje, nacionalinėje teisėje arba kolektyvinėse sutartyse.

4b. Direktyva 2001/23/EB taikoma viešųjų paslaugų operatoriaus keitimui, kai toks pakeitimas yra įmonės perdavimas, kaip apibrėžta toje direktyvoje.

▼B

5. Nepažeisdamos nacionalinės ir Bendrijos teisės, įskaitant socialinių partnerių kolektyvines sutartis, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad pasirinktas viešųjų paslaugų operatorius anksčiau paslaugoms teikti įdarbintiems darbuotojams suteiktų teises, kurias jie būtų turėję, jei būtų buvęs atliktas perdavimas, kaip apibrėžta Direktyvoje 2001/23/EB. Kai kompetentingos institucijos reikalauja, kad viešųjų paslaugų operatoriai atitiktų tam tikrus socialinius standartus, konkurso dokumentuose ir viešųjų paslaugų sutartyse pateikiamas atitinkamų darbuotojų sąrašas ir skaidri išsami informacija apie jų sutartines teises bei sąlygas, kuriomis darbuotojai laikomi susiję su paslaugomis.

▼M1

6. Kai kompetentingos institucijos pagal nacionalinę teisę reikalauja, kad viešųjų paslaugų operatoriai laikytųsi tam tikrų kokybės ir socialinių standartų, arba kai jos nustato socialinius ir kokybės kriterijus, tie standartai ir kriterijai įtraukiami į konkurso dokumentus ir į viešųjų paslaugų sutartis. Laikantis Direktyvos 2001/23/EB, tokiuose konkurso

▼M1

dokumentuose ir viešųjų paslaugų sutartyse, kai taikoma, taip pat pateikiama informacija apie teises ir įsipareigojimus, susijusius su ankstesnio operatoriaus perimamų darbuotojų perdavimu.

▼B

7. Konkurso dokumentai ir viešųjų paslaugų sutartys turi būti skaidrūs, kad būtų aišku, ar, ir, jei taip, kokia apimtimi gali būti sudaromos sutartinių įsipareigojimų perdavimo tretiesiems asmenims sutartys. Jei sutartiniai įsipareigojimai perduodami tretiesiems asmenims, operatorius, kuriam pagal šio reglamento taisykles yra patikėta valdyti ir teikti viešąsias keleivinio transporto paslaugas, privalo pats teikti didelę viešųjų keleivinio transporto paslaugų dalį. Pagal viešųjų paslaugų sutartį, tuo pat metu apimančią viešųjų keleivinio transporto paslaugų projektavimą, statymą ir valdymą, pagal sutartinių įsipareigojimų perdavimo tretiesiems asmenims sutartis gali būti leidžiama visiškai perleisti paslaugų valdymą. Viešųjų paslaugų sutartyje pagal nacionalinę ir Bendrijos teisę nustatomos sąlygos, taikytinos sutartinių įsipareigojimų perdavimo tretiesiems asmenims sutarčių sudarymo sąlygoms.

▼M1

8. Viešųjų paslaugų sutartyse turi būti reikalaujama, kad operatorius pateiktų kompetentingai institucijai viešųjų paslaugų sutartims sudaryti būtiną informaciją, kartu užtikrinant teisėtą konfidencialios verslo informacijos apsaugą. Kompetentingos institucijos visoms suinteresuotosioms šalims pateikia atitinkamą informaciją, kuria remiantis būtų galima parengti pasiūlymą konkursui, kartu užtikrindamos teisėtą konfidencialios verslo informacijos apsaugą. Ta informacija apima informaciją apie keleivių paklausą, tarifus, su viešuoju keleiviniu transportu, kuriam taikomas konkursas, susijusias išlaidas ir pajamas, taip pat išsamius infrastruktūros specifikacijų duomenis, susijusius su reikalingų transporto priemonių ar geležinkelių riedmenų naudojimu, kad suinteresuotosios šalys galėtų parengti tinkamai pagrįstus verslo planus. Geležinkelių infrastruktūros valdytojai kompetentingoms institucijoms padeda pateikti visas reikalingas infrastruktūros specifikacijas. Jei nesilaikoma pirmiau išdėstytų nuostatų, taikoma 5 straipsnio 7 dalyje numatyta teisinė peržiūra.

▼B

5 straipsnis

Viešųjų paslaugų sutarčių sudarymas

1. Viešųjų paslaugų sutartys sudaromos pagal šiame reglamente nustatytas taisykles. Tačiau paslaugų sutartys ir viešųjų paslaugų sutartys, kaip apibrėžta Direktyvose 2004/17/EB ar 2004/18/EB, dėl keleivinio transporto autobusais ar tramvajais paslaugų teikimo sudaromos laikantis tose direktyvose nustatytų procedūrų, jei tokios sutartys nėra paslaugų koncesijų sutartys, kaip apibrėžta tose direktyvose. Tais atvejais, kai sutartys turi būti sudaromos laikantis Direktyvų 2004/17/EB ar 2004/18/EB, šio straipsnio 2–6 dalių nuostatos netaikomos.

▼M1

2. Išskyrus jei tai būtų draudžiama pagal nacionalinę teisę, vietos kompetentinga institucija – ar tai būtų integruotas keleivinio transporto viešąsias paslaugas teikianti atskira institucija, ar institucijų grupė – gali nuspręsti keleivinio transporto viešąsias paslaugas teikti pati arba tiesiogiai sudaryti viešųjų paslaugų sutartis su teisiškai atskiru subjektu, kurį

▼M1

vietos kompetentinga institucija, o institucijų grupės atveju – bent viena vietos kompetentinga institucija, kontroliuoja panašiai, kaip ji kontroliuoja savo padalinius.

Jeigu teikiamos keleivinio geležinkelių transporto viešosios paslaugos, pirmoje pastraipoje nurodyta institucijų grupė gali būti sudaryta tik iš vietos kompetentingų institucijų, kurių kompetencijos geografinė sritis nėra nacionalinio lygio. Pirmoje pastraipoje nurodyta keleivinio transporto viešoji paslauga arba viešųjų paslaugų sutartis gali apimti tik miestų aglomeracijų arba kaimo vietovių transporto poreikius, arba abu šiuos poreikius.

Kai vietos kompetentinga institucija priima tokį sprendimą, laikomasi toliau nurodytos tvarkos:

▼B

a) siekiant nustatyti, ar vietos kompetentinga institucija vykdo tokią kontrolę, atsižvelgiama į tokius rodiklius: atstovavimo administraciniuose, valdymo ar priežiūros organuose mastą, su šiuo atstovavimu susijusias atitinkamas įstatų nuostatas, nuosavybę, faktinę įtaką ir kontrolę priimant strateginius sprendimus ir atskirus valdymo sprendimus. Pagal Bendrijos teisę 100 % nuosavybės priklausymas kompetentingai valdžios institucijai, ypač viešojo ir privataus sektorių partnerystės atveju, nėra privalomas šioje dalyje apibrėžtos kontrolės nustatymo reikalavimas, jei viešasis sektorius dominuoja ir jei tokią kontrolę galima nustatyti kitų kriterijų pagrindu;

b) šis punktas taikomas su sąlyga, kad vidaus operatorius ir subjektas, kuriam šis operatorius daro bent mažiausią poveikį, savo keleivinio transporto viešųjų paslaugų veiklą vykdys vietos kompetentingai institucijai pavaldžioje teritorijoje – neatsižvelgiant į toje veikloje naudojamas linijas ar kitus pagalbinius elementus, patenkančius į kaimyninei vietos kompetentingai institucijai pavaldžią teritoriją, – ir nedalyvaus konkursuose dėl viešųjų keleivinio transporto paslaugų teikimo, organizuojamuose už vietos kompetentingai institucijai pavaldžios teritorijos ribų;

c) nepaisant b punkto, vidaus operatorius gali pradėti dalyvauti sąžininguose konkursuose likus dvejiems metams iki su juo tiesiogiai sudarytos viešųjų paslaugų sutarties pabaigos, su sąlyga, kad buvo priimtas galutinis sprendimas vidaus operatoriaus sutartyje numatytoms keleivinio transporto viešosioms paslaugoms taikyti sąžiningą konkurso tvarką, o vidaus operatorius nėra tiesiogiai sudaręs kitų viešųjų paslaugų sutarčių;

d) jei vietos kompetentinga institucija neegzistuoja, a, b ir c punktai taikomi nacionalinei institucijai geografinės teritorijos, kuri nėra nacionalinė, atžvilgiu, su sąlyga, kad vidaus operatorius nedalyvauja konkursuose dėl keleivinio transporto viešųjų paslaugų teikimo, organizuojamuose už teritorijos, kurios atžvilgiu sudaryta viešųjų paslaugų sutartis, ribų;

e) jei pagal 4 straipsnio 7 dalį numatoma sutartinių įsipareigojimų perdavimo tretiesiems asmenims sutartis, vidaus operatorius privalo pats teikti didžiąją keleivinio transporto viešųjų paslaugų dalį.

▼M1

3. Bet kuri kompetentinga institucija, kuri kreipiasi į kitą trečiąją šalį, kuri nėra vidaus operatorius, viešųjų paslaugų sutartis sudaro konkurso tvarka, išskyrus 3a, 4, 4a, 4b, 5 ir 6 dalyse nurodytus atvejus. Nustatyta konkurso tvarka turi būti atvira visiems operatoriams ir sąžininga bei

▼M1

joje turi būti laikomasi skaidrumo bei nediskriminavimo principų. Siekiant nustatyti, kaip galima geriausiai patenkinti konkrečius ar sudėtingus poreikius, po pasiūlymų pateikimo ir bet kokios pirminės atrankos, laikantis tų pačių principų, gali būti vedamos derybos.

3a. Išskyrus jei tai būtų draudžiama pagal nacionalinę teisę, konkurso tvarka sudaromų viešųjų paslaugų sutarčių dėl keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų atveju kompetentinga institucija gali nuspręsti laikinai sudaryti naujas sutartis tiesiogiai, kai kompetentinga institucija mano, kad tiesioginis sudarymas yra pagrįstas išimtinėmis aplinkybėmis. Tokios išimtinės aplinkybės apima atvejus, kai:

— kompetentinga institucija arba kitos kompetentingos institucijos jau vykdo kelis konkursus ir tai galėtų turėti įtakos pasiūlymų, kurie galėtų būti gauti, kiekiui ir kokybei, jeigu sutartis sudaroma konkurso procedūros būdu, arba

— siekiant optimizuoti viešųjų paslaugų teikimą, reikia keisti vienos ar daugiau viešųjų paslaugų sutarčių taikymo sritį.

Kompetentinga institucija priima pagrįstą sprendimą ir nedelsdama apie jį praneša Komisijai.

Pagal šią dalį sudarytų sutarčių trukmė turi būti proporcinga atitinkamai išimtinei aplinkybei ir bet kuriuo atveju yra ne ilgesnė nei 5 metai.

Kompetentinga institucija skelbia tokias sutartis. Tą darydama ji atsižvelgia į teisėtą konfidencialios verslo informacijos ir komercinių interesų apsaugą.

Vėlesnė sutartis, susijusi su tais pačiais viešųjų paslaugų įsipareigojimais, nesudaroma remiantis šia nuostata.

3b. Taikydamos 3 dalį kompetentingos institucijos gali nuspręsti taikyti šią procedūrą:

Kompetentingos institucijos gali viešai paskelbti apie savo ketinimą sudaryti keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų sutartį paskelbdamos informacinį pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tame informaciniame pranešime pateikiamas išsamus paslaugų, dėl kurių teikimo sudaroma sutartis, aprašymas ir sutarties rūšis bei trukmė.

Operatoriai gali pareikšti susidomėjimą per kompetentingos institucijos nustatytą laikotarpį, kuris nėra trumpesnis nei 60 dienų nuo informacinio pranešimo paskelbimo.

Jeigu pasibaigus tam laikotarpiui:

a) tik vienas operatorius pareiškė susidomėjimą dalyvauti viešųjų paslaugų sutarties sudarymo procedūroje;

b) tas operatorius tinkamai įrodė, kad jis faktiškai galės teikti transporto paslaugas laikydamasis viešųjų paslaugų sutartyje nustatytų įsipareigojimų;

▼M1

c) konkurencijos nebuvimas nėra viešųjų pirkimų rodiklių dirbtinio susiaurinimo rezultatas ir

d) nėra kitos pagrįstos alternatyvos,

kompetentingos institucijos gali pradėti derybas su šiuo operatoriumi siekdamos sudaryti sutartį neskelbdamos papildomo pranešimo apie atvirą konkursą.

4. Išskyrus jei tai būtų draudžiama pagal nacionalinę teisę, kompetentinga institucija gali nuspręsti viešųjų paslaugų sutartis sudaryti tiesiogiai:

a) kai numatoma jų vidutinė metinė vertė yra mažesnė nei 1 000 000 EUR arba, viešųjų paslaugų sutarties, kuri apima keleivinio geležinkelių transporto viešąsias paslaugas, atveju, mažesnė nei 7 500 000 EUR arba

b) kai jos susijusios su mažesnės nei 300 000 kilometrų keleivinio transporto viešųjų paslaugų metinės apimties arba, viešųjų paslaugų sutarties, kuri apima keleivinio geležinkelių transporto viešąsias paslaugas, atveju, mažesnės nei 500 000 kilometrų metinės apimties.

Tais atvejais, kai viešųjų paslaugų sutartis tiesiogiai sudaroma su mažąja arba vidutine įmone, naudojančia ne daugiau kaip 23 kelių transporto priemones, tos ribos gali būti padidintos iki numatomos vidutinės metinės keleivinio transporto viešųjų paslaugų vertės, kuri yra mažesnė nei 2 000 000 EUR, arba iki keleivinio transporto viešųjų paslaugų metinės apimties, kuri yra mažesnė nei 600 000 kilometrų.

4a. Išskyrus jei tai būtų draudžiama pagal nacionalinę teisę, kompetentinga institucija gali nuspręsti viešųjų paslaugų sutartis dėl keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų sudaryti tiesiogiai:

a) kai, jos nuomone, tiesioginis sutarties sudarymas pagrįstas atsižvelgiant į atitinkamas struktūrines ir geografines atitinkamos rinkos ir tinklo savybes, o visų pirma į dydį, paklausos charakteristikas, tinklo sudėtingumą, techninę ir geografinę izoliaciją ir paslaugas, dėl kurių sudaroma sutartis, ir

b) kai dėl tokios sutarties pagerėtų paslaugų kokybė arba padidėtų išlaidų veiksmingumas arba pagerėtų abu šie veiksniai, palyginti su pirmiau sudaryta viešųjų paslaugų sutartimi.

Tuo remdamasi kompetentinga institucija paskelbia pagrįstą sprendimą ir per vieną mėnesį nuo jo paskelbimo apie tai praneša Komisijai. Kompetentinga institucija gali imtis sutarties sudarymo veiksmų.

Valstybės narės, kuriose 2017 m. gruodžio 24 d. didžiausia metinė apimtis yra mažesnė nei 23 mln. traukinio nuvažiuotų kilometrų ir kurios turi tik vieną kompetentingą instituciją nacionaliniu lygmeniu ir vieną viešųjų paslaugų sutartį, kuri apima visą tinklą, laikomos atitinkančiomis a punkte nustatytą sąlygą. Kai vienos iš tų valstybių narių kompetentinga institucija nusprendžia viešųjų paslaugų sutartį sudaryti tiesiogiai, atitinkama valstybė narė apie tai praneša Komisijai. Jungtinė Karalystė gali nuspręsti taikyti šią pastraipą Šiaurės Airijai.

▼M1

Kai kompetentinga institucija nusprendžia sudaryti viešųjų paslaugų sutartį tiesiogiai, ji nustato išmatuojamus, skaidrius ir patikrinamus veiklos rezultatų reikalavimus. Tokie reikalavimai įtraukiami į sutartį.

Veiklos reikalavimai visų pirma apima paslaugų punktualumo, traukinių eismo dažnumo, riedmenų kokybės ir keleivių vežimo pajėgumo klausimus.

Sutartyje pateikiami konkretūs veiklos rezultatų rodikliai, kuriais remdamasi kompetentinga institucija gali atlikti periodinius vertinimus. Sutartyje taip pat pateikiamos veiksmingos ir atgrasomosios priemonės, kurios nustatomos tuo atveju, kai geležinkelio įmonė nevykdo veiklos reikalavimų.

Kompetentinga institucija periodiškai įvertina, ar geležinkelio įmonė pasiekė savo tikslus įvykdyti veiklos reikalavimus, kaip nurodyta sutartyje, ir savo įvertinimo rezultatus paskelbia viešai. Tokie periodiniai įvertinimai atliekami ne rečiau kaip kas penkerius metus. Kompetentinga institucija laiku imasi tinkamų priemonių, įskaitant veiksmingų ir atgrasomųjų sutartyje numatytų sankcijų taikymą, jeigu nėra atlikti reikalaujami paslaugų kokybės ar ekonominio efektyvumo pagerinimai arba neatlikti abu pagerinimai. Kompetentinga institucija gali bet kada visai arba iš dalies sustabdyti arba nutraukti pagal šią nuostatą sudarytos sutarties galiojimą, jeigu operatorius nevykdo veiklos reikalavimų.

4b. Išskyrus jei tai būtų draudžiama pagal nacionalinę teisę, kompetentinga institucija gali nuspręsti viešųjų paslaugų sutartis dėl keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų sudaryti tiesiogiai, kai jos yra susijusios tik su keleivių vežimo geležinkeliais paslaugomis, kurias teikia operatorius, valdantis tuo pačiu metu visą arba didesnę dalį geležinkelių infrastruktūros, kurioje tos paslaugos teikiamos, kuriai netaikomi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/34/ES ([1]) 7, 7a, 7b, 7c, 7d, 8, 13 straipsniai ir IV skyrius pagal tos direktyvos 2 straipsnio 3 dalies a arba b punktą.

Nukrypstant nuo 4 straipsnio 3 dalies, pagal šią dalį ir šio straipsnio 4a dalį tiesiogiai sudarytų sutarčių trukmė neturi viršyti 10 metų, išskyrus atvejus, kai taikoma 4 straipsnio 4 dalis.

Pagal šią dalį ir 4a dalį sudarytos sutartys skelbiamos viešai atsižvelgiant į teisėtą konfidencialios verslo informacijos ir komercinių interesų apsaugą.

5. Jei paslaugų teikimas nutrūksta arba kyla tiesioginis pavojus, kad susidarys tokia situacija, kompetentinga institucija gali imtis neatidėliotinų priemonių.

Neatidėliotinos priemonės yra tiesioginis sutarties sudarymas arba oficialus susitarimas pratęsti viešųjų paslaugų sutartį, arba reikalavimas vykdyti tam tikrus viešųjų paslaugų įsipareigojimus. Viešųjų paslaugų operatorius turi teisę apskųsti sprendimą dėl nurodymo vykdyti tam tikrus viešųjų paslaugų įsipareigojimus. Laikotarpis, kuriuo taikant neatidėliotinas priemones yra sudaryta, pratęsta ar nustatyta viešųjų paslaugų sutartis, yra ne ilgesnis nei dveji metai.

([1]) 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/34/ES, kuria sukuriama bendra Europos geležinkelių erdvė (OL L 343, 2012 12 14, p. 32).

▼B

6. Išskyrus atvejus, kai draudžiama pagal nacionalinę teisę, kompetentingos institucijos gali nuspręsti tiesiogiai sudaryti viešųjų paslaugų sutartis, jei jos susijusios su geležinkelių transportu, išskyrus kitas bėgines transporto rūšis, pavyzdžiui metro ar tramvajus. Nukrypstant nuo 4 straipsnio 3 dalies ir išskyrus atvejus, kai taikoma 4 straipsnio 4 dalis, tokių sutarčių trukmė neturi viršyti 10 metų.

▼M1

6a. Kompetentingos institucijos gali nuspręsti, kad siekiant padidinti geležinkelio įmonių konkurenciją, sutartys dėl keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų, susijusios su to paties tinklo ar maršrutų rinkinio dalimis, turi būti sudarytos su skirtingomis geležinkelio įmonėmis. Šiuo tikslu kompetentingos institucijos, prieš paskelbdamos konkursą, gali nuspręsti apriboti su ta pačia geležinkelio įmone sudarytinų sutarčių skaičių.

▼B

7. Valstybės narės imasi priemonių, reikalingų siekiant užtikrinti, kad sprendimus, priimtus pagal 2–6 dalis, būtų galima veiksmingai ir skubiai peržiūrėti paprašius asmeniui, norinčiam ar norėjusiam sudaryti konkrečią sutartį ir rizikavusiam ar rizikuojančiam nukentėti nuo tariamo pažeidimo dėl to, kad minėtieji sprendimai pažeidė Bendrijos teisę arba nacionalines taisykles, pagal kurias ši teisė įgyvendinama.

▼M1

4a ir 4b dalyse numatytais atvejais tokios priemonės apima galimybę prašyti, kad kompetentingos institucijos priimtą pagrįstą sprendimą įvertintų atitinkamos valstybės narės paskirta nepriklausoma įstaiga. Tokio vertinimo rezultatai skelbiami viešai pagal nacionalinę teisę.

▼B

Kai už peržiūrėjimo procedūras atsakingi subjektai yra ne teisminio pobūdžio, visada raštu pateikiamos jų sprendimo priežastys. Be to, tokiu atveju būtinos nuostatos, garantuojančios procedūras, pagal kurias bet kokią tariamai neteisėtą priemonę, kurios ėmėsi peržiūrą atliekantis subjektas, arba bet kokį tariamą šiam subjektui suteiktų įgaliojimų vykdymo pažeidimą būtų galima peržiūrėti teismine tvarka arba jį galėtų peržiūrėti kitas subjektas, kuris yra teismas, kaip apibrėžta Sutarties 234 straipsnyje, ir kuris yra nepriklausomas nuo sutartį sudarančios institucijos ir peržiūrą atliekančio subjekto.

▼M1

5a straipsnis

Geležinkelių riedmenys

1. Siekdamos pradėti sutarčių sudarymo konkurso tvarka procedūrą, kompetentingos institucijos įvertina, ar būtina imtis priemonių siekiant užtikrinti veiksmingą ir nediskriminacinę prieigą prie tinkamų riedmenų. Atliekant šį vertinimą atsižvelgiama į tai, ar atitinkamoje rinkoje esama riedmenų nuomos bendrovių arba kitų riedmenis nuomojančių rinkos dalyvių. Vertinimo ataskaita paskelbiama viešai.

2. Laikydamosi nacionalinės teisės ir valstybės pagalbos taisyklių, kompetentingos institucijos gali nuspręsti imtis tinkamų priemonių, kad užtikrintų veiksmingą ir nediskriminacinę prieigą prie tinkamų riedmenų. Tokios priemonės gali būti:

▼M1

a) kompetentinga institucija įsigyja viešųjų paslaugų sutarčiai vykdyti būtinus geležinkelių riedmenis, kad galėtų leisti jais naudotis atrinktam viešųjų paslaugų operatoriui rinkos kaina arba vykdant viešųjų paslaugų sutartį pagal 4 straipsnio 1 dalies b punktą, 6 straipsnį ir, jei taikoma, priedą;

b) kompetentinga institucija suteikia viešųjų paslaugų sutarčiai vykdyti naudojamų geležinkelių riedmenų finansavimo garantiją rinkos kaina arba vykdant viešųjų paslaugų sutartį pagal 4 straipsnio 1 dalies b punktą, 6 straipsnį ir, jei taikoma, priedą, įskaitant garantiją, apimančią likutinės vertės riziką;

c) kompetentinga institucija viešųjų paslaugų sutartyje įsipareigoja pasibaigus sutarčiai perimti geležinkelių riedmenis rinkos kaina iš anksto nustatytomis finansinėmis sąlygomis arba

d) bendradarbiaujama su kitomis kompetentingomis institucijomis, siekiant sukurti platesnės apimties riedmenų parką.

3. Jei geležinkelių riedmenimis leidžiama naudotis naujajam viešojo transporto operatoriui, kompetentinga institucija konkurso dokumentuose pateikia turimą informaciją apie geležinkelių riedmenų techninės priežiūros išlaidas ir apie tų riedmenų fizinę būklę.

▼B

6 straipsnis

Kompensacijos už viešąsias paslaugas

▼M1

1. Visos kompensacijos, susijusios su bendrąja taisykle arba su viešųjų paslaugų sutartimi, turi atitikti 4 straipsnį, nepaisant to, kaip buvo sudaryta viešųjų paslaugų sutartis. Visos bet kokio pobūdžio kompensacijos, susijusios su viešųjų paslaugų sutartimi, sudaryta ne pagal 5 straipsnio 1, 3 arba 3b dalį, arba susijusios su bendrąja taisykle, taip pat turi atitikti priede pateiktas nuostatas.

▼B

2. Komisijai raštu paprašius, valstybės narės per tris mėnesius arba per kitą tame prašyme nurodytą ilgesnį terminą pateikia visą informaciją, kurią Komisija laiko reikalinga siekiant nustatyti, ar skirtos kompensacijos neprieštarauja šiam reglamentui.

7 straipsnis

Paskelbimas

▼M1

1. Kiekviena kompetentinga institucija kartą per metus paskelbia suvestinę ataskaitą, kurioje nurodo viešųjų paslaugų įsipareigojimus, už kuriuos ji atsakinga. Ta ataskaita apima viešųjų paslaugų sutarčių įsigaliojimo datą ir galiojimo trukmę, atrinktus viešųjų paslaugų operatorius ir kaip atlygį tiems viešųjų paslaugų operatoriams sumokėtas kompensacijas ir suteiktas išimtines teises. Šioje ataskaitoje atskirai aptariamas autobusų transportas ir geležinkelių transportas; ja remiantis

▼M1

įgalinama stebėti ir vertinti viešojo transporto tinklo veikimą, kokybę ir finansavimą ir, jei taikoma, joje pateikiama informacija apie visų suteiktų išimtinių teisių pobūdį ir apimtį. Šioje ataskaitoje taip pat atsižvelgiama į politikos tikslus, nustatytus viešojo transporto politikos dokumentuose atitinkamoje valstybėje narėje. Valstybės narės palengvina centralizuotą prieigą prie šių ataskaitų, pavyzdžiui, per bendrą žiniatinklio portalą.

▼B

2. Kiekviena kompetentinga institucija imasi būtinų priemonių, kad likus ne mažiau kaip vieneriems metams iki konkurso paskelbimo arba tiesioginio sutarties sudarymo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* būtų paskelbti bent šie duomenys:

a) kompetentingos institucijos pavadinimas ir adresas;

b) sudarytinos sutarties rūšis;

c) paslaugos ir teritorijos, kurių atžvilgiu sutartis bus sudaroma;

▼M1

d) numatoma viešųjų paslaugų sutarties įsigaliojimo data ir galiojimo trukmė.

▼B

Kompetentingos institucijos gali nuspręsti neskelbti šios informacijos, jei viešųjų paslaugų sutarčių metinis keleivinio transporto paslaugų atstumas neviršija 50 000 kilometrų.

Jei informacija po jos paskelbimo pasikeičia, kompetetinga institucija kuo greičiau paskelbia jos ištaisymą. Šis ištaisymas nedaro poveikio tiesioginio sutarties sudarymo ar konkurso paskelbimo datai.

Ši dalis netaikoma 5 straipsnio 5 daliai.

3. Jei, kaip numatyta 5 straipsnio 6 dalyje, tiesiogiai sudaroma geležinkelių transporto viešųjų paslaugų sutartis, kompetentinga institucija per vienerius metus nuo sutarties sudarymo paskelbia šią informaciją:

a) sutartį sudarantį subjektą, jo nuosavybę ir, jei tinkama, šalies arba šalių, vykdančių teisinę kontrolę, pavadinimą;

b) viešųjų paslaugų sutarties trukmę;

c) keleivinio transporto paslaugų, kurios bus teikiamos, aprašymą;

d) finansinės kompensacijos rodiklių aprašymą;

e) kokybės tikslus, pvz., punktualumą, patikimumą ir taikomas premijas bei sankcijas;

f) su pagrindiniu turtu susijusias sąlygas.

4. Suinteresuotos šalies prašymu kompetentinga institucija pateikia jai savo sprendimo dėl tiesioginio viešųjų paslaugų sutarties sudarymo priežastis.

▼B

8 straipsnis

Pereinamasis laikotarpis

1. Viešųjų paslaugų sutartys sudaromos pagal šiame reglamente nustatytas taisykles. Tačiau paslaugų sutartys ir viešųjų paslaugų sutartys, kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/17/EB arba Direktyvoje 2004/18/EB, dėl keleivinio transporto autobusais ar tramvajais paslaugų teikimo sudaromos laikantis tose direktyvose nustatytų procedūrų, jei tokios sutartys nėra paslaugų koncesijų sutartys, kaip apibrėžta tose direktyvose. Tais atvejais, kai sutartys turi būti sudaromos laikantis Direktyvų 2004/17/EB ar 2004/18/EB, šio straipsnio 2–4 dalių nuostatos netaikomos.

▼M1

2. Nedarant poveikio 3 daliai,

i) nuo 2019 m. gruodžio 3 d. 5 straipsnis taikomas viešųjų paslaugų sutarčių, susijusių su keleivinio transporto ir kitų nei geležinkelis bėginio transporto rūšių, pavyzdžiui, vežimo metro ar tramvajais, paslaugomis, sudarymui;

ii) nuo 2019 m. gruodžio 3 d. 5 straipsnis taikomas keleivinio geležinkelių transporto viešosioms paslaugoms;

iii) 5 straipsnio 6 dalis ir 7 straipsnio 3 dalis nebetaikomos nuo 2023 m. gruodžio 25 d.

Nuo 2019 m. gruodžio 3 d. iki 2023 m. gruodžio 24 d. pagal 5 straipsnio 6 dalį sudarytų sutarčių galiojimo trukmė neturi būti ilgesnė kaip 10 metų.

Iki 2019 m. gruodžio 2 d. valstybės narės imasi priemonių, kad būtų palaipsniui laikomasi 5 straipsnio, siekiant išvengti rimtų struktūrinių problemų, visų pirma susijusių su transportavimo pajėgumais.

Per šešis mėnesius po 2020 m. gruodžio 25 d. valstybės narės Komisijai pateikia pažangos ataskaitą, kurioje pabrėžiamas bet koks 5 straipsnį atitinkantis viešųjų paslaugų sutarčių sudarymo įgyvendinimas. Remdamasi valstybių narių pažangos ataskaitomis, Komisija atlieka peržiūrą ir prireikus pateikia teisėkūros procedūra priimamų aktų pasiūlymus.

2a. Viešųjų paslaugų sutartys dėl keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų, tiesiogiai sudarytos remiantis kita nei sąžiningo konkurso tvarka nuo 2017 m. gruodžio 24 d. iki 2019 m. gruodžio 2 d., gali būti toliau vykdomos iki jų galiojimo pabaigos datos. Nukrypstant nuo 4 straipsnio 3 dalies, tokių sutarčių trukmė neturi viršyti 10 metų, išskyrus atvejus, kai taikoma 4 straipsnio 4 dalis.

▼B

3. Taikant 2 dalį, neatsižvelgiama į viešųjų paslaugų sutartis, sudarytas laikantis Bendrijos ir nacionalinės teisės

a) iki 2000 m. liepos 26 d., jei sutartys buvo sudarytos sąžininga konkurso tvarka;

b) iki 2000 m. liepos 26 d., jei sudarant sutartis nebuvo taikyta sąžininga konkurso tvarka;

c) nuo 2000 m. liepos 26 d. iki 2009 m. gruodžio 3 d., jei tos sutartys buvo sudarytos sąžininga konkurso tvarka;

▼M1

d) nuo 2000 m. liepos 26 d. ir anksčiau nei 2017 m. gruodžio 24 d., jei sudarant sutartis nebuvo taikyta sąžininga konkurso tvarka.

▼B

A punkte nurodytos sutartys gali toliau galioti iki jose numatyto termino, b ir c punktuose nurodytos sutartys gali toliau galioti iki jose numatyto termino, bet ne ilgiau kaip 30 metų. d punkte nurodytos sutartys gali toliau galioti iki jose numatyto termino, jei jų trukmė yra ribota bei artima šio reglamento 4 straipsnyje nustatytai trukmei.

Viešųjų paslaugų sutartys gali toliau galioti iki jose numatyto termino, jei jų nutraukimas turėtų pernelyg didelių teisinių ar ekonominių padarinių ir jei Komisija pritaria jų galiojimui.

4. Nepažeisdamos 3 dalies, 2 dalyje nurodyto pereinamojo laikotarpio antroje pusėje kompetentingos institucijos gali viešuosiuose konkursuose neleisti dalyvauti viešųjų paslaugų operatoriams, kurie negali pateikti įrodymų, kad viešųjų transporto paslaugų, už kurias jie gauna kompensacijas arba išimtines teises, suteiktas laikantis šio reglamento, vertė sudaro bent pusę visos viešųjų transporto paslaugų, už kurias jie gauna kompensacijas arba išimtines teises, vertės. Toks draudimas netaikomas viešųjų paslaugų operatoriams, teikiantiems paslaugas, dėl kurių turi būti skelbiamas konkursas. Taikant šį kriterijų neatsižvelgiama į viešųjų paslaugų sutartis, sudarytas taikant skubias priemones, kaip nurodyta 5 straipsnio 5 dalyje.

Jei kompetentingos institucijos pasinaudoja pirmoje pastraipoje nurodyta galimybe, jos turi tai daryti laikydamosi nediskriminavimo principo, neleisti dalyvauti visiems šį kriterijų atitinkantiems potencialiems viešųjų paslaugų operatoriams ir apie savo sprendimą potencialius operatorius informuoti viešųjų paslaugų sutarčių sudarymo procedūros pradžioje.

Atitinkamos kompetentingos institucijos apie savo ketinimą pasinaudoti tokia nuostata Komisiją informuoja likus ne mažiau kaip dviems mėnesiams iki konkurso paskelbimo.

9 straipsnis

Suderinamumas su Sutartimi

1. Pagal šį reglamentą išmokėtos kompensacijos už keleivinio transporto viešųjų paslaugų teikimą ar bendrosiomis taisyklėmis nustatytų tarifinių įsipareigojimų laikymąsi laikomos suderinamomis su bendrąja rinka. Tokioms kompensacijoms netaikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatytas išankstinio pranešimo reikalavimas.

2. Nepažeisdamos Sutarties 73, 86, 87 ir 88 straipsnių, valstybės narės gali toliau teikti pagalbą pagal Sutarties 73 straipsnį transporto sektoriui, skirtą transporto koordinavimo reikmėms arba kompensuoti už tam tikrus įsipareigojimus, siejamus su viešosios paslaugos sąvoka, išskyrus paslaugas, kurioms taikomas šis reglamentas, pirmiausia:

▼B

a) iki infrastruktūros sąnaudų paskirstymą reglamentuojančių bendrųjų taisyklių įsigaliojimo, kai pagalba teikiama įmonėms, kurios turi padengti su jų naudojama infrastruktūra susijusias sąnaudas, kai tuo tarpu kitos įmonės tokios naštos neturi. Nustatant tokiu būdu teikiamos pagalbos dydį, atsižvelgiama į infrastruktūros sąnaudas, kurių konkuruojančios transporto rūšys nepatiria;

b) kai pagalbos tikslas – skatinti Bendrijai bendrai ekonomiškesnių transporto sistemų ir technologijų mokslinius tyrimus ar kūrimą.

Tokia pagalba teikiama tik moksliniams tyrimams ir plėtrai, ji negali būti skiriama komerciniam šių transporto sistemų ir technologijų naudojimui.

10 straipsnis

Panaikinimas

1. Reglamentas (EEB) Nr. 1191/69 panaikinamas. Tačiau jo nuostatos trejus metus nuo šio reglamento įsigaliojimo toliau taikomos krovinių vežimo paslaugoms.

2. Reglamentas (EEB) Nr. 1107/70 panaikinamas.

11 straipsnis

Pranešimai

Pasibaigus 8 straipsnio 2 dalyje nurodytam pereinamajam laikotarpiui, Komisija pateikia pranešimą apie šio reglamento įgyvendinimą ir viešųjų keleivinio transporto paslaugų teikimo raidą Bendrijoje, kuriame visų pirma įvertina keleivinio transporto viešųjų paslaugų kokybės raida ir tiesiogiai sudarytų sutarčių pasekmės, bei kartu, prireikus, pateikia atitinkamus pasiūlymus dėl šio reglamento pakeitimų.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja 2009 m. gruodžio 3 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

PRIEDAS

6 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais kompensacijoms taikomos taisyklės

1. Kompensacija, susijusi su viešųjų paslaugų sutartimis, tiesiogiai sudarytomis pagal 5 straipsnio 2, 4, 5 ar 6 dalis arba susijusių su bendrosiomis taisyklėmis, turi būti apskaičiuojama laikantis šiame priede nustatytų taisyklių.

2. Kompensacijos negali viršyti sumos, atitinkančios grynąjį finansinį rezultatą, lygų viešųjų paslaugų įsipareigojimų vykdymo teigiamo ar neigiamo poveikio viešųjų paslaugų operatoriaus pajamoms ir sąnaudoms sumai. Poveikis įvertinamas lyginant situaciją, kai viešųjų paslaugų įsipareigojimai yra vykdomi, ir situaciją, kuri būtų buvusi, jei tie įsipareigojimai nebūtų buvę vykdomi. Siekdama apskaičiuoti grynąjį finansinį rezultatą, kompetentinga institucija vadovaujasi šia schema:

   Sąnaudos, patirtos vykdant viešųjų paslaugų įsipareigojimus ar viešųjų paslaugų įsipareigojimų paketą, kuriuos nustatė kompetentinga institucija (institucijos) ir kurie nurodomi viešųjų paslaugų sutartyje ir (arba) bendrosiose taisyklėse,

   atėmus teigiamo finansinio poveikio sumą, gautą už atitinkamo (-ų) viešųjų paslaugų įsipareigojimo (-ų) vykdymą paslaugų teikimo tinkle,

   atėmus įplaukas iš tarifų ar kitas pajamas, gautas už atitinkamo (-ų) viešųjų paslaugų įsipareigojimo (-ų) vykdymą,

   pridėjus pagrįstą pelną,

   lygios grynajam finansiniam rezultatui.

3. Viešųjų paslaugų įsipareigojimų laikymasis gali turėti poveikį galimai operatoriaus transporto veiklai, nesusijusiai su numatytu (-ais) viešųjų paslaugų įsipareigojimu (-ais). Siekiant išvengti permokos ar nepakankamos kompensacijos, apskaičiuojant grynąjį finansinį rezultatą reikia atsižvelgti į apskaičiuojamą finansinį poveikį atitinkamiems operatoriaus tinklams.

4. Sąnaudos ir pajamos turi būti apskaičiuojamos laikantis galiojančių apskaitos ir mokesčių taisyklių.

5. Siekiant padidinti skaidrumą ir išvengti subsidijų dubliavimo tais atvejais, kai viešųjų paslaugų operatorius ne tik teikia kompensuojamas paslaugas pagal viešųjų transporto paslaugų įsipareigojimus, bet vykdo ir kitokią veiklą, minėtų viešųjų paslaugų apskaita turi būti atskirta ir atitikti bent šiuos reikalavimus:

   — kiekvienos iš nurodytų veiklos rūšių veiklos ataskaitos turi būti atskiriamos ir atitinkamo turto bei pagrindinių sąnaudų dalis turi būti paskirstoma laikantis galiojančių apskaitos ir mokesčių taisyklių,

   — visos kintamosios sąnaudos, atitinkamas įnašas pagrindinėms sąnaudoms padengti ir pagrįstas pelnas, susiję su kita viešųjų paslaugų operatoriaus veikla, jokiu būdu negali būti priskiriami atitinkamai viešajai paslaugai,

   — viešųjų paslaugų sąnaudos turi būti subalansuotos su veiklos pajamomis ir valdžios institucijų mokėjimais; neturi būti jokios galimybės perkelti pajamas į kitas viešųjų paslaugų operatoriaus veiklos šakas.

▼B

6. Pagrįstu pelnu turi būti laikoma tam verslo sektoriui atitinkamoje valstybėje narėje įprasta kapitalo grąžos norma, atsižvelgiant į viešųjų paslaugų operatoriaus dėl valdžios institucijos įsikišimo patiriamą riziką ar rizikos nebuvimą.

7. Kompensavimo metodas turi skatinti viešųjų paslaugų operatorius palaikyti arba plėtoti:

— veiksmingą valdymą, kurį būtų galima objektyviai įvertinti, ir

— pakankamai aukštos kokybės keleivinio transporto paslaugų teikimą.